Dosarul nr. 2-11210/2023
2-23079703-12-2-06062023-1

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Dispozitivul hotărârii a fost emisă la 12 iunie 2024
Cererea de apel a fost depusă la 13 iunie 2024
Hotărârea motivată a fost întocmită la 15 iulie 2024

12 iunie 2024 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Dan Sîrbu
Grefier Ruslan Zgîrcibaba

cu participarea reprezentantului reclamantei Garștea Ana, avocatul Eremia Igor, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1956498 din 29 mai 2023, a reprezentantului pârâților Inspectoratul de Poliție Criuleni a Inspectoratului General al Poliției, și Inspectoratul General al Poliției, Vădeanu Nicoleta, împuternicită în baza procurilor nr. 34/31-531 din 23 ianuarie 2024, valabilă până la data de 31 decembrie 2024, și respectiv nr. 34/2-65 din 03 ianuarie 2024, valabilă până la data de 31 decembrie 2024, în lipsa intervenientului accesoriu agentul constatator Caraman (Lungu) Galina, citată în mod legal, însă care prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsă

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, în limbă de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintă de Garștea Ana către Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de Poliție Criuleni a Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu agentul constatator Caraman (Lungu) Galina cu privire la încasarea în mod solidar a sumei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată

C O N S T A T Ă :

Poziția și solicitările reclamantei.

La 5 iunie 2023, Garștea Ana a depus cerere de chemare în judecată către Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de Poliție Criuleni a Inspectoratului General al Poliției cu privire la încasarea în mod solidar a sumei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii s-a indicat că la 3 octombrie 2021, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Criuleni, Caraman Galina, a fost întocmit proces-verbal contravențional/decizie nr. DCA01 037510, prin care Garștea Ana a fost învinuită și sancționată de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Reclamanta a precizat că la 5 octombrie 2021 a expediat prin intermediul Poștei Chișinău în adresa Inspectoratului de Poliție Criuleni, contestația nemotivată asupra procesului-verbal contravențional/decizie nr. DCA01 037510 din 3 octombrie 2021. Respectiv, din 6 octombrie 2021 dosarul s-a aflat pe rol la Judecătoria Criuleni (sediul Central) și respins recursul agentului constatator și menținută soluția instanței de fond.

Reclamanta a relatat că în toată această perioadă de timp contestatara a fost reprezentată de către apărătorul său avocatul Eremia Igor, atât în ședințele de judecată, cât și în afara acestora.

În această ordine de idei reclamanta menționează că prezenta cerere de chemare în judecată are scopul recuperării cheltuielilor de asistență juridică suportate de către Garștea Ana, pe marginea procesului contravențional.

Reclamanta indică că de către reprezentantul reclamantei, au fost efectuate un șir de activități conform actului de primire predare a lucrului efectuat, care au fost achitate conform bonului de plată Seria DAA nr. 23026694 din 29 mai 2023, în mărime de 4 902,50 lei.

În drept, acțiunea depusă de Garștea Ana a fost întemeiată pe prevederile art. 383 alin. (2), (3) Cod contravențional, art. 96 alin. (1), (1^1), 166, 167 Cod de procedură civilă.

Poziția și solicitările pârâților.

După depunerea cererii de chemare în judecată, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, instanța a dispus comunicarea actelor de procedură părților procesului, la adresele indicate în cerere.

Se constată că pe parcursul examinării cauzei, la 18 iulie 2023 pârâții au depus referință asupra cererii de chemare în judecată depuse de Garștea Ana, potrivit căreia a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În motivarea referinței pârâții au indicat că legiuitorul a instituit o lege specială în care a prevăzut în mod exhaustiv circumstanțele în care statul repara prejudiciul material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

La acest caz, pârâții au precizat că nici una din circumstanțele enumerate la art. 3 din Legea nr. 1545 nu se regăsește în justificarea pretențiilor reclamantului de reparare a prejudiciului, or, apreciind materialele cauzei, constată că reclamanta nu a fost supusă arestului contravențional, nu a fost reținută contravențional, precum și în privința acesteia nu a fost aplicată amenda contravențională de către instanța de judecată, dimpotrivă, instanța de judecată a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție.

Prin urmare, deși reclamanta susține că ilegal a fost atrasă la răspundere contravențională și ilegal a fost sancționată cu amendă contravențională, pârâtul menționează că Legea nr. 1545 garantează repararea din bugetul statului a prejudiciului material și moral în cazurile în care persoana a fost ilegal arestată contravențional, reținută contravențional sau i s-a aplicat ilegal amenda contravențională de către instanța de judecată, or în ședința de judecată s-a stabilit că amenda contravențională a fost aplicată de agentul constatator și nu de instanța de judecată.

Ba mai mult, după cum s-a menționat mai sus, instanța de judecată a dispus anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

Pârâții au relatat că pentru angajarea răspunderii Statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penale, sunt necesare unele condiții speciale, și anume existența faptei ca ilicite, respectiv, nu orice acțiune a organelor de drept atrage răspunderea statului, la caz atragerea la răspundere contravențională și aplicarea de către agentul constator a amenzii contravenționale nu atrage răspunderea Statului.

Pârâții menționează că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție constituie o modalitate legală de desfășurare a procesului contravențional, iar însăși pornirea procesului contravențional, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, recunoașterea persoanei în calitate de contravenient, sunt măsuri procesuale ce țin de procesul contravențional care nu încalcă în esență drepturi ale persoanei și nu cauzează prejudicii dacă nu sunt definitive și dacă nu ar vătăma iremediabil drepturi ale persoanei în privința căreia se întocmește procesul- verbal cu privire la contravenție.

Agentul constatator, la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenție, este obligat nemijlocit de a întreprinde toate măsurile prevăzute de Codul Contravențional, din acest motiv, acestea nu pot fi calificate drept acțiuni ilicite, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuțiilor de serviciu este o îndatorire directă și iminentă, motiv din care nu pot fi reținute argumentele reclamantei precum că acțiunile agentului constatator i-ar fi cauzat prejudicii.

La caz, pârâții indică că pe cauzele contravenționale dreptul la repararea prejudiciului apare la data adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice, prevederi care nu pot fi aplicate în prezentul caz, or nu este vorba de reabilitarea reclamantului ca urmare a aplicării unei sancțiuni în forma arestului contravențional.

Pentru aplicabilitatea dispozițiilor Legii nr.1545 din 25.02.1998, în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale și morale cauzate prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, urmează să se stabilească că există și sunt întrunite cumulativ minim o condiție din cele prevăzute de art. 3 al Legii nr.1545 cât și o circumstanță prevăzute de art. 6 al Legii nr.1545.

Pârâții au mai precizat că potrivit prevederilor art. 96 alin. (1) și (1^1) al Codului de procedură civilă și prevederilor Recomandării Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 1 noiembrie 2012, privind unele aspecte ale încasării cheltuielilor de asistență juridică, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică acordată de avocați, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Astfel, pârâții notează faptul că suma solicitată cu titlu de cheltuieli de judecată este neîntemeiată și nejustificată, deoarece reclamanta nu a prezentat probe pertinente și concludente că acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Totodată, pârâții consideră că reclamanta putea să-și exercite dreptul de a solicita încasarea cheltuielilor de judecată concomitent examinării cauzei contravenționale. Astfel, reclamanta în cererea de chemare în judecată urma să dovedească prejudiciul

material cauzat sub formă de cheltuieli de asistență juridică acordată de avocat prin care probe se confirmă argumentele invocate de aceasta (art. 117-119 Cod de procedură civilă), or, nerespectarea principiului probațiunii statuat la art. 118 Cod de procedură civilă va constitui o încălcare flagrantă a prevederilor art. 6 a CEDO.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Garștea Ana, avocatul Eremia Igor a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept indicate, solicitând admiterea acesteia.

În ședința de judecată, reprezentantului pârâților Inspectoratul de Poliție Criuleni a Inspectoratului General al Poliției, și Inspectoratul General al Poliției, Vădeanu Nicoleta a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată, intervenientul accesoriu agentul constatator Caraman (Lungu) Galina nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței de judecată, procedura de citare fiind legal îndeplinită, însă care prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsă motive din care, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile participanților la proces asupra acțiunii formulate, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată și a obiecțiilor invocate în referință, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Garștea Ana, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Din lucrările dosarului, instanța de judecată a constatat că potrivit Deciziei asupra cauzei contravenționale scria/nr. DCA01 037510 din 3 octombrie 2021, întocmită de către Caraman Galina - agent constatator al Inspectoratului de Poliție Criuleni, s-a constatat, că Garștea Ana la data de 3 octombrie 2021, ora 15:30, deplasându-se cu automobilul de model Toyota Prius, cu n/î SPK 418, prin postul vamal intern nr.14 din or. Criuleni a încălcat pct. 26 al Regulamentului circulației rutiere, motiv pentru care în privința acesteia a fost întocmită Decizia asupra cauzei contravenționale, conform căreia, contravenienta a fost sancționată în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 7 u.c., ce constituie echivalentul a 350 lei și 3 puncte de penalizare.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 9 noiembrie 2021 s-a admis contestația depusă de Garștea Ana și s-a anulat decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01 037510 din 3 octombrie 2021 al Inspectoratului de Poliție Criuleni, întocmit în privința Anei Garștea în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional, prin care numita a fost sancționată cu amendă în mărime a 7 u.c. în sumă de 350 lei, precum și s-a încetat procesul contravențional în legătură cu anularea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01 037510 din 3 octombrie 2021 (f.d. 7-9).

Drept motiv pentru anularea a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01 037510 din 3 octombrie 2021 al Inspectoratului de Poliție Criuleni a constituit faptul că de către agentul constatator nu au fost respectate prevederile ari. 451^2 alin. (1) lit. g) Cod contravențional, or, la materialele cauzei nu există declarația contravenientei despre recunoașterea săvârșirii contravenției și acceptarea constatărilor agentului constatator.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 septembrie 2022 s-a respins ca nefondat recursul agentului constatator, Caraman Galina și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 9 noiembrie 2021 (f.d. 10-12).

Potrivit art. 19 alin. (1) - (3) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

În conformitate cu art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul: să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Totodată, art. 384 alin. (3^1) Cod contravențional, reglementează că dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Potrivit art. 2007 alin. (1) Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a

muncii neremunerate în folosul comunității; c) acțiuni sau inacțiuni care au dus, după caz, la: constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăților fundamentale ale unei persoane și dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; pronunțarea unei hotărâri de către o instanță judecătorească națională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

În vederea asigurării unei protecții față de asemenea situații inechitabile, există o serie de garanții legale, iar cele mai relevante acte normative care conțin aceste garanții sunt Codul Civil şi Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătorești.

Coroborând temeiurile de naștere a prejudiciului cauzat în rezultatul acțiunilor organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată, se poate deduce că cele prevăzute în art. 2007 Cod civil sunt temeiuri generale, iar cele stabilite în art. 3 alin. (1) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 sunt temeiuri speciale.

Astfel, conform art. 3 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătorești, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală.

Potrivit art. 6 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătorești, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

Instanța de judecată a stabilit că în sensul dispozițiilor enunțate, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare şi de anchetă sunt necesare condiții speciale și anume: că fapta ilicită, în calitate de condiție generală a răspunderii delictuale, va avea particularități în materia respectivă.

Prin urmare, nu orice acțiune a organelor de anchetă și judecată atrage răspunderea statului.

O altă condiție necesară pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare este actul de reabilitare, care și atestă admiterea erorii judiciare şi prejudicierea neîntemeiată a persoanei.

Astfel, raportând la caz prevederile enunțate, reieșind din constatările relatate şi având în susținere dispozițiile art. 3 alin. (1), lit. d) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, rezultă netemeinicia acțiunii depusă de Garștea Ana, deoarece în cadrul examinării cauzei nu a fost constatată temeinicia motivelor ce-i acordă reclamantei posibilitatea de a-şi valorifica dreptul său la acțiune în temeiul prevăzut de Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998 şi de art. 2007 Cod civil, or, prejudiciul moral, cauzat persoanei fizice şi juridice este reparabil doar în urma supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată.

În susținerea argumentului juridic, instanța de judecată a stabilit că apariția dreptului la repararea prejudiciului în cazul atragerii la răspundere contravențională, *este condiționat de tipul sancțiunii*.

Însă, la caz, pretențiile reclamantei nu întrunesc condițiile legale de apariție a dreptului la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătorești.

Astfel, în speță nu se întrunesc temeiurile legale de intervenire a răspunderii pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională, deoarece în privința Anei Garștea au fost efectuate acțiuni procesuale în cadrul unui proces contravențional, acțiuni de documentare şi cercetare a unei posibile contravenții săvârșite, colaboratorii Inspectoratului de Poliție Criuleni având acest drept și fiind obligați să investigheze asemenea cazuri, acțiunile acestora neputând fi calificate drept acțiuni ilicite.

Suplimentar, instanța de judecată constată că pentru a fi aplicabile dispozițiile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale și morale cauzate prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, urmează a se stabili existența și întrunirea cumulativ a unei condiții prevăzute de art. 3 al Legii nr. 1545 cât și o circumstanță prevăzute de art. 6 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătorești.

Totodată, instanța de judecată notează că anularea procesului-verbal contravențional pe motivul că agentul constatator nu a respectat prevederile art. 451^2 alin. (1) lit. g) Cod contravențional, or, la materialele cauzei nu există declarația contravenientei despre recunoașterea săvârșirii contravenției și acceptarea constatărilor agentului constatator, nu constituie un act de reabilitare, care ar oferi reclamantei dreptul la repararea prejudiciului în cazul atragerii la răspundere contravențională.

În conjunctura circumstanțelor expuse, instanța de judecată conchide aspra netemeiniciei cererii de chemare în judecată depusă de Garștea Ana către Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de Poliție Criuleni a Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu agentul constatator Caraman (Lungu) Galina cu privire la încasarea în mod solidar a sumei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Cu referire la pretenția reclamantei Garștea Ana, privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată a stabilit următoarele.

Conform art. 94 alin. (1) Cod procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin prisma prevederilor menționate *supra*, ținând cont că acțiunea civilă a reclamantei Garștea Ana a fost respinsă de instanța de judecată, iar acest fapt presupunere pierderea procesului pentru reclamant, instanța va respinge și cerința cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părți.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanța reiterează că cererea de chemare în judecată înaintată de Garștea Ana, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Cererea de chemare în judecată înaintă de Garștea Ana către Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de Poliție Criuleni a Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu agentul constatator Caraman (Lungu) Galina cu privire la încasarea în mod solidar a sumei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecătorul Dan Sîrbu